

השבת של רבי אהרן מאמרי

וביום השמני ...

(ויקרא יב, ג)

התורה וארץ ישראל ומצוות מילה, שהוא תיקון הברית, הכל אחד, כי אי אפשר לזכות לארץ ישראל כי אם על ידי מצוות מילה שהוא תיקון הברית, כמו שכתוב: וזו הברית לתת את ארץ הכנעני וכו'. וכמו שכתוב ביהושע: וזה הדבר אשר מל יהושע אותם. ופירש רש"י: על ידי דבור מל אותם. אמר להם: כסבורים אתם לירש את הארץ כשאתם ערלים וכו'. וזה בחינת שבעה ימי ערלה שעוברין על התינוק קדם שנמול, זה בחינת שבעה עממין שהיתה ארץ ישראל תחילה בידם ואחר כך נתנה לישראל אחר שנמולו. וזהו: וזוהו: וזוהו: עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי והאמרי וכו'. וחושב כל השבעה עממין שמגרשין אותן על ידי תיקון הברית שהוא בחינת מילה שנתנה בשמיני שאז מעבירין שבעה ימי ערלה מהתינוק ומגלין החסד דמתגלי בפומא דאמה שהיה החסד הזה בתחילה סתום ונעלם בשבעה ימי ערלה. ועכשיו נתגלה על ידי המילה ועל ידי זה כובשין ארץ ישראל, כי הכל אחד. (ליקוטי הלכות - הלכות מילה ג' - אות ה)

ועץ ארז ואזוב ושני תולעת ... (ויקרא יד, ד)

נגעים באים על גסות הרוח, כמו שפירש רש"י בפרשת מצרע על פסוק ועץ ארז ואזוב ושני תולעת. וזהו בחינת ארבעה מראות נגעים כנגד ארבע בחינות שפלות (ממבואר בלקוטי מוהר"ן א', סימן יד: שישבר גאותו מארבע בחינות שפלות, כי צריך האדם להקטין את עצמו לפני גדולים ממנו ולפני בני אדם כערכו ולפני קטנים ממנו, ולפעמים שהוא בעצמו קטן שבקטנים, וצריך להקטין את עצמו כנגד מדרגת עצמו), שהם מכניעין ומתקנין בחינות ארבעה מראות נגעים שבאים על גסות. (לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - אות יט)

ורחץ במים ... (ויקרא יד, ח)

כל הטמאים אינם עולים מטמאתן כי אם על ידי מים, וכן אי אפשר לכנס לשום קדשה כי אם על ידי מים, כגון הכהנים בעבודתם. וכן בבוקר בקומו, וכן קדם תפילה ותורה צריכין לטבול או לטול ידיו במים, וכל זה מחמת שהמים קדמו לכל הבריאה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. נמצא שעיקר חידוש העולם התחיל מן המים, ועל כן שם עיקר שורש הדעת של אמונת חידוש העולם, שעל ידי זה עיקר הטהרה, ורק על ידי זה נכנסין בעבודת השם, כי זה עיקר יסוד האמונה הקדושה, בחינת "בראשית ברא אלקים" שהוא התחלת התורה, וזה עיקר הקדשה והטהרה. ולהפך, כל הטמאות נמשכין מזהמת הנחש, שהוא בחינת כפירה בחידוש העולם, חס ושלום.

ועל ידי טהרה במים, על ידי טבילה או נטילה כפי הדין, זוכין להמשיך על עצמו הארת מימי הדעת שיתגלה לעתיד, בחינת "כי תמלא הארץ דעה כמים לים מכסים", שעל ידי זה זוכין לאמונת חידוש העולם, שכל הקדשות וכל עבודת השם תלויים באמונה זו, כי זה יסוד התורה והעבודה, לידע ולהאמין שהוא יתברך יחיד וקדמון וברא את העולם יש מאין המְחַלֵּט (לקוטי הלכות - הלכות נטילת ידיים בסעודה ד' - אות ד לפי אוצר היראה - מקוה, אות ה)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב טו)

לכבוד לבי ובשרי, אשר תפארתי ושבתו הולך וגדל מיום ליום ואומרים "אין נבון וחכם כמוהו", על אשר שם את לבו וכל חיותו לבוא למטמון האמת, וכל תאוותיו ותשוקתו להכניס האמת הזה בעולם, שהוא עיקר שלמות הגאולה. ממך תאיר אור האמת לכל הארץ ותשלם נדריך להי בחייד. ברכה וחיים ושלוש.

אחי יקירי, כתבתי כבר כמה פעמים מגודל ההתקשרות והאהבה האמתית אשר עשה ה' ביני ובינך, לבי קרוב אליך וממשך אחרך בתשוקה גדולה וגעגועים נמרצים עד שאני רואה אותך תמיד, כי מחמת האהבה החזקה הנפלאה איני יכול לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבתי מאתך, כי באמת לא נמצא בכל העולם אנשים אחים אוהבים נאמנים אמתיים כמותנו. מאת ה' היתה זאת מן השמים, ואנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד שלא תפגום האהבה חס ושלוש אפילו כחוט השערה, כי ראוי לנו לאהב עצמנו ביתר שאת ויתר עז, מחמת שזכינו לידע מאור אמת נורא כזה יותר

מכל העולם, ויש לנו חלק בפרסום והתגלות הצדיק האמת בעולם, ויתנו לו כתר מלוכה.

אני מחבק אותך תמיד באמרי פי בתפלות ותחינות חמות מתוך חמימות ועמקות נשמתי שיינת לך ה' חיים טובים ואַרְכִּים ויעלה נר הצלחתך לעילא ולעילא בכל אשר תפנה, והעיקר שתקשר עצמך באמת לראש מְבַחַר האמת. הצדיק בחינת משה מאיר בכל ישראל ואפילו בהירודים והרחוקים מאד כי "מלא כל הארץ כבודו" וכו', ומחזקם תמיד עד שמזכרם. אשרי שיאחז בו באמת.

אור הצדיק האמת הוא פורח וצומח וגדל תמיד בכל יום ויום בכל דור ודור ואינו עומד כלל על מדרגה אחת, רק הוא צץ ופורח ועולה מדרגה לדרגה, ויוצא פרח ויצץ ציץ וכו', עד שסוף סוף יגמר את שלו ויתגלה האמת בשלמות לעיני כל באי עולם עד שכולם ידעו את ה', ויקים "וידע כל פעול כי אתה פעלתיו". עיקר שלמות התגלות אור הצדיק האמת יהיה נגמר על-ידי מלך המשיח שיוציא את כולם מעוונות הנמשכים מהשקר ויבטל כוח יצר הרע שיינקתו מהשקר, ויוציא את כולם משטות וטעות של חכמות חיצוניות וכפירות הנמשכים ויונקים מאמונות של שקר והבל, ועל-ידי זה ישובו ישראל לה' יתברך ותבוא הגאולה האחרונה השלמה שאין אחריה גלות. ישראל דב אודסר אוהבך, המצפה תמיד לישועתך בזה ובבא.

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... אוי ווי, תורה כזה כמו שאנחנו יש לנו, תורה כזה בנגלה ובנסתר, ודבור אחד מרבינו - כולל הכל! בשביל לרפאות אותנו, בשביל לחדש אותנו ולרפאות אותנו רפואה שלימה. מי יכול לספר, מי יכול לתאר!

למי יש דבור לדבר מאור כזה שהוא רפואה כזו, חכמה כזו, שהוא מהפך הכל, כל הכפירה וכל הרשעים הוא מקרב להשם יתברך ונעשים צדיקים קדושים. "יש עניין שנתהפך הכל לטובה", הכופרים שלא רצו להאמין בשם ובתורה ועשו מה שעשו, ורבינו הקדוש בדבור אחד הוא מנצח אותם, הוא מאיר בהם אור כזה שהם לא רוצים שום תאוה, הם רוצים רק לעבד השם. כופרים גמורים, כופרים גמורים - והם יהיו צדיקים קדושים. דבור אחד מספיק לכל העולם. דבור אחד שלו שהוא מגלה, הוא מחדש ומרפא כל העולם, כל הכופרים, כל הרשעים. אשרינו שיש לנו רבי כזה, פלא כזה, אור כזה...

ורבינו הקדוש כל-כך בכה לפני השם יתברך עלינו, הוא התפלל עלינו: "מה יהיה מאחינו, מה יהיה מהם!" והוא גילה אורות כאלה, אפילו לחולים שאין להם תקוה, אין להם רפואה ושום תקוה, והוא בדבור אחד מחיה מרפא ומחדש כל העולם, בדבור אחד! הוא מחדש כל העולם על-ידי חכמתו ועל-ידי כל דבור שלו! 'לקוטי מוהר"ן'. דבור אחד של 'לקוטי מוהר"ן' זה כולל את כל הצדיקים וכל התורה. אין דבורים לדבר... אשרינו שאנחנו נמצאים עכשיו בעולם שיש כבר ה'לקוטי מוהר"ן' בעולם, ה'לקוטי תפלות', ה'לקוטי הלכות', מה שזה.. זה יתגלה בביתא משיח צדקנו. יבוא משיח ויתגלה רבינו ויהיה נעשה עולם חדש לגמרי, לא יהיה בעולם הכפירה, יהיה רק אמונה, אמונה באמת.

אוי ווי, אשרינו שהוא עושה חסדים כאלה ונסים ונפלאות כאלה שלא נתגלו מעולם. מי יכול לדבר לספר מה שיש לנו עכשיו בעולם הזה. רבינו הקדוש נמצא כבר בעולם, יהיה עולם אחר, עולם חדש. אשרינו, אשרינו, אשרינו...

אם כל העולם ישירו "אשרינו, אשרינו, אשרינו..". זה עוד לא כלום. אשרינו שנמצא כבר בדורותינו ה'נחל נובע מקור חכמה' - נ נח נחמ נחמן מאומן. בכל דבור שלו הוא מחיה, מרפא ומחדש כל ישראל, בדבור אחד שלו, כל הכופרים וכל הרשעים. "יש עניין שנתהפך הכל לטובה" - זה רבינו הקדוש, זה עוד לא אפילו טיפה מן הים...

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא , ת.נ.צ.ב.ה.

זה נסים, כל דבור שאני מדבר זה כולו נסים, נסים חדשים. אני שוכב פה ומזיח ולבי בדברי רבינו, רק לחשוב מדבור אחד מרבינו - הוא ים! כל דבור. דבור אחד הוא הים הגדול, ים החכמה, ים כזה... ים של רפואות וישועות, ים של ישועות רפואות חדשות כאלה לא היה עדיין, לא נתגלה עדיין בעולם. עכשיו יתגלה ויהיה עולם חדש!

אהה! ברגע אחד הוא מאיר כל העולם, מכניס אש בכל העולם! הוא יכול לברא עולם חדש - ברגע אחד!

כל דבור של רבינו הוא לכל העולם, דבור אחד - על כל העולם! בדבור אחד שלו זה כלליות כל התורה וכלל נפשות ישראל וכל מה שנגלה ומה שעתידי להתגלות לנו, הכל בדבור אחד של רבינו. אהה! מי יכול לתאר, מי יכול לדבר...

לא צריכים לחפש, זהו ישנו כבר, זה ישנו כבר בכל מקום ובכל אבן ובכל בניין ובכל אדם. מלא אוצרות, אורות כאלה, פלאות כאלה... אנחנו נקבל את זה.

כל העולם ינגנו: "רבינו, רבינו, רבינו, רבינו, רבינו...".
אוי אוי, רבינו, רבינו, רבינו, רבינו, רבינו...
געגועים כאלה... (ההמשך יבוא)

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ד')

... וכל זה היה בהשבוע שלפני סליחות (כי אדמו"ר זצ"ל יצא לברסלב בימי אלול הקדושים כמובא בחיי מוהר"ן, עיין שם) וביום ראשון של סליחות התחיל מוהר"ן ז"ל להכין עצמו לנסע על ראש השנה. כי כבר נתוודע לו בהיותו בברסלב מהאזהרה שהזהיר מאד אדמו"ר ז"ל על והלך ושכר לו עגלה, וצוה לבעל העגלה שייסע חוץ לעיר ושם ימתין עליו. והוא הלך לביתו לקח מלבושיו השייכים ליום טוב, ונתעורר רעש גדול בביתו וזוגתו התחילה לבכות ולהתאונן מאד, ואביו מגודל זעמו וחרון אפו לא ידע כלל מה לעשות. והוא הלך בורזות ונסע לאדמו"ר ז"ל עם עוד איזה אנשים, והיה אצלו בימי ראש השנה הקדושים וגם אחר כך בכל העשרת ימי תשובה. ובאלו העשרת ימי תשובה, נכנס פעם אחת לבדו אצלו ז"ל, וספר לפניו את כל לבו. וצוה אז עליו אדמו"ר ז"ל כמה הנהגות (עיין בשיחות הר"ן, באות קפ"ד). ואחר כך יצא עמו מהבית והלך עמו בחוץ אנה ואנה אצל הבית הכנסת הגדול דשם, ודבר עמו הרבה דברים המשיבין את הנפש, והחיה אותו מאד. ובאמצע השיחה לקחו אדמו"ר ז"ל בידיו הקדושות סביב כתפיו וענה ואמר לו בזה הלשון: "ומעתה, טוב מאד אם אומרם את כל שבלב לפני ה' יתברך היינו כמו לפני חבר טוב אמת). ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין תכף שעל ידי עצה זאת בוודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי. כי כל מיני מחשבות שיסבב הבעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו, כולם יספר לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר שיעזרו להיות כראוי לאיש הישראלי, ועל ידי אלו הדבורים קרבו להשם יתברך בהתקרבות גדול מאד.

השתפכות הנפש

(מספר השתפכות הנפש - סימן ו)

עיקר החיות מקבלין מהתפילה, כמו שכתוב: תפילה לאל חיי. גם על-ידי תפילה משפיע חיות לכל שלושה חלקי עולם, שהם: עולם-השפל, עולם-הכוכבים ועולם-המלאכים. ועל-כן על-ידי תפילה מעורר כוח המלאכים, המנהיגים את הכוכבים הממנים על העשבים והצמחים שבעולם השפל הזה ומכים אותם ואומרים להם שיגדלו, כמו שאמרנו חכמינו זכרונם לברכה: אין לך עשב מלמטה, שאין לו כוכב ומלאך, שמכה אותו ואומר לו: גדל. גם ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים בתפלתם, וכפי שמופנם לאביו שבשמים בתפלתו, כן זוכה האדם למצא את פרנסתו. וזה שאמר הכתוב: שמרו עדותי, היינו שמרו את התפילה, שעל-ידה אנו מעדיין על אחדותו, ועל-ידי זה: וחק נתן למו, וחק לשנא דמזונא הוא (ביצה טז). גם על-ידי תפילה זוכה האדם למצא את זיווגו.

אך כשאדם עומד להתפלל, אז באים מחשבות זרות וקליפות ומסבבים אותו ונשאר בחשך, ואינו יכול להתפלל. ותכלית התקנה לזה, שתראה שיצאו הדבורים מפיך באמת, ועל-ידי זה, התיבה היוצאת מפיך באמת, היא תשים לך פתח בחשך שאתה נצוד בו, ותזכה להתפלל היטב. והעיקר שבתפלתו ותחיתו ושיתו בינו לבין קונו, אף-על-פי שאי אפשר לו לדבר שום דבור מגודל החשך והבלבול המסבב אותו מאד מאד מכל צד, אף-על-פי-כן על-כל-פנים יראה לדבר הדבור באמת באיזה מדרגה נמוכה, כגון, למשל, שיאמר: ה' הושיעה וכו' באמת, אף-על-פי שאינו יכול לדבר בחיות כראוי, אף-על-פי-כן יכריח עצמו על-כל-פנים לדבר הדבור באמת בפשיטות כפי מה שהוא, ועל-ידי זה יאיר לו האמת, שיוכל להתפלל ולפרש שיחתו היטב בחסדו הגדול יתברך, ועל-ידי זה הוא מתקן ומקיים כל העולמות. גם על-ידי זה יזכה לבקע פתחים להחזיר גם אחרים בתשובה להוציאם ממצודות שהם נצודים בהם.

(*) אגב ארחה אעתיק פה מה שספר הרב רבי נפתלי, זכר צדיק לברכה, אודות הדבור הזה: בתחילת התקרבותו לאדונו מורנו ורבינו, זכר צדיק לברכה, ראה בחלום, שבא אליו אחד מעולם העליון ושאל אותו לאיזה צדיק הוא מקרב. השיבו: לאדמו"ר מברסלב, זכר צדיק לברכה. ויבקשהו, שיאמר לו איזה דבר-תורה ששמע מפיו. ולפי שזה היה תכף אחרי שמעו מאדונו מורנו ורבינו, זכר צדיק לברכה, את התורה "תה'מת יכס'מו" שב"לקוטי-מוהר"ן" (חלק ראשון, סימן ט), המתחלת: כי עיקר החיות מקבלין מהתפילה, כמו שכתוב: תפילה לאל חיי וכו', אמר לו הרב נפתלי הדבור הזה מהתחלת התורה הזאת. ובשמעו זאת נתלהב מאד בהתלהבות עצום ונשגב ובתשוקה עצומה ונשגבה, ומגודל התלהבותו ותשוקתו הרים עצמו האיש מהעולם העליון למעלה למעלה, עד שנעלם מאתו. ואחר-כך בא הרב נפתלי, זכר צדיק לברכה, לאדונו מורנו ורבינו, זכר צדיק וקדוש לברכה, ויספר לו את מראה החלום הזה. ענה ואמר לו אדונו מורנו ורבינו, זכר צדיק וקדוש לברכה: וכי אתם סבורים, אשר גם בעולם העליון שומעים את דברי תורתם כשמעכם כאן; לא כן היא. שם כששומעין איזה דבור משמי הוא עניין אחר לגמרי!

ועיין בספר "עלים לתרופה" (מכתב קיט), שכתב שם: נא מאד, בני, הזהר והזהר לקיים העצה הנזכרת לעיל באפן שתוכל לחטף מתוך החשך להתפלל בכוונה, כי העצה הזאת בדוקה ומגסה אלפים פעמים. אך אף-על-פי-כן הבעל-דבר מתגבר מאד מאד בכל פעם בחשך עצום בכל תפילה ומסדר במחשבתו מחשבות מבלבלות הרבה בלי שיעור, וצריכין בכל תפילה לזכור כמה פעמים עצה הזאת לפנות ערף מהחשך והבלבולים ולהשתדל לדבר הדבור באמת כפי מה שהוא, ואז יאיר לו השם יתברך הפתחים וכו', עד שיקיים כל העולמות בתפלתו. ראה, בני, וחכם, החלוק ברגע אחת אצל האדם, כי קדם סבב אותו החשך כל-כך, וברגע קלה, שהמשיך עצמו לדבר דבור אמת, זכה לקיים כל העולמות, כי זה כל האדם, שתלויים בו כל העולמות בכל רגע, אך גודל ההתגרות שמתגרין בו הוא בלי שיעור. אך כבר הקדים לנו השם יתברך רפואה על-ידי צדיקי אמת וכו'. ואחרי הודיע אלקים לנו את כל זאת, ראוי לנו וכו' לחתור בכל עת לקיים דבריהם באמת, עיין שם.

עצות

(לקוטי עצות - אמת ואמונה, יד-טו)

אפילו מי שזוכה להמשיך איזה שכל דקדשה, צריך להמשיך אמונה לתוך השכל, כי אין לסמך על השכל בעצמו.
על-ידי תלמידי חכמים שאינם הגונים, שאומרים תורות נפולות, על-ידי-זה באים כפירות ובזיונות והתנגדות על יראי-השם. והתיקון לזה, הכנסת אורחים תלמידי-חכמים אמתיים, ועל ידי זה זוכין לאמונה ולשבר הכפירות והבזיונות ולהתגבר על המתנגדים.

תפילה

(לקוטי תפילות א - תפילה כח)

... רבונו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למידת החסד דקדשה, ואזכה לאחז' ולהתדבק במידתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמ'ד לפנייהם ולשרתם ולשמם בעצמי בכל מיני שרות ושימוש. ואהיה תמיד כבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במידתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במידת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולעונה אמיתיות, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות ובזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת לנצח אותם ולהשפילם עד עפר.

ותזכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לאמונה שלמה באמת, ואזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים וביראי השם האמתיים ולא יבא בדעתי שום הרהור ומחשבה להרהר אחריהם חס ושלום, מכל שכן שלא יצא עתק מפי עליהם חס ושלום, ולא אדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם, רק אזכה לכבדם ולפארם תמיד באמת, בגופי ונפשי ומאדי, בכל מיני כבוד ויקר ותפארת. ותזכני ותעזרני ותצילני שלא יהיה נשמע לאוזני שום דברי תורה היוצאים מפי תלמידי חכמים שאינם הגונים וכשרים, שהם נקראין "תלמידי חכמים שדין-יהודאין", ותרחיקני ברחמיך מהם, ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם, ותרחיקני ותבדילני ותפרישני מגבולם, מהם ומתלמידיהם. ותציל אותי ואת זרעי ואת כל עמך בית ישראל, מכל מיני התנגדות חס ושלום כנגד יראי השם, שלא ימצא בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם האמתיים, ולא יתגלגל על דינו חס ושלום שום חירוף ובזיון כלל ליראי השם באמת, רק נזכה לכבדם בכל מיני כבוד, להחזיקם ולסומכם בכל מיני סימכה, ונזכה למסר נפשנו ומאדנו עבור יראי השם באמת.